

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1457/2025
11.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела оштећење граничне оgrade из члана 352/В став 1. Кривичног законика Републике Мађарске, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ бр. 1241/25 од 19.11.2025. године, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Суботици Пом.Ук2.бр.7/24 од 25.07.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж-Кре.бр.19/24 од 29.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.12.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ бр. 1241/25 од 19.11.2025. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Суботици Пом.Ук2.бр.7/24 од 25.07.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж-Кре.бр.19/24 од 29.10.2024. године и предмет **ВРАЋА** Вишем суду у Суботици на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици Пом.Ук2.бр.7/24 од 25.07.2024. године, одбијена је замолница Министарства правде Мађарске број XX-NBFO/997/2024 од 21.02.2024. године, за трансфер осуђеног АА, држављанина Републике Србије, рођеног ...1982. године у ..., из Мађарске у Републику Србију и није одобрен премештај осуђеног АА у Републику Србију ради издржавања преосталог дела казне затвора у трајању од 1 године и 6 месеци по правноснажној пресуди Основног суда у Кечкемету бр.19В.16/2023/24 од 05.04.2023. године и казне затвора у трајању од 1 године по правноснажној пресуди Основног суда у Кечкемету бр.12В.593/2022/2 од 28.11.2022. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж-Кре.бр.19/24 од 29.10.2024. године, уважена је жалба браниоца осуђеног АА, па је преиначено решење Вишег суда у Суботици Пом.Ук2 бр.7/24 од 25.07.2024. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду усвојио замолницу Министарства правде Мађарске број: XX-

NBFO/997/2024 од 21.02.2024. године за трансфер осуђеног АА, држављанина Републике Србије, рођеног ...1982. године у ..., из Мађарске у Републику Србију, па је одобрен премештај осуђеног АА у Републику Србију ради издржавања преосталог дела казне затвора изречене у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци по правноснажној пресуди Основног суда у Кечкмету бр.19В.16/2023/24 од 05.04.2023. године и казне затвора изречене у трајању од 1 (једне) године по правноснажној пресуди Основног суда у Кечкмету бр.12В.593/2022/2 од 28.11.2022. године.

Против наведених правноснажних решења јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва је поднео захтев за заштиту законитости КТЗ бр. 1241/25 од 19.11.2025. године, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и члана 69. став 1. и 2. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима (у даљем тексту: ЗМПП), са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног, адвокату Миодрагу Батинићу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ бр. 1241/25 од 19.11.2025. године је основан.

Одредбом члана 62. став 1. до 4. ЗМПП је прописано да се одлука суда којом се прихвата извршење санкције иностраног суда доноси у форми пресуде. Пресуда о признању стране кривичне пресуде садржи одлуку о усвајању замолнице, која се заснива на констатацији да су испуњене све законске претпоставке за прихватање извршења, назив суда државе молиље, потпуну изреку стране кривичне пресуде, кривичну санкцију коју изриче домаћи суд и разлоге којима се суд руководи приликом изрицања санкције. Против такве пресуде јавни тужилац, осуђени и бранилац имају право жалбе, а извршење пресуде о признању стране кривичне пресуде спроводи се по праву Републике Србије.

Одредбом члана 69. став 1. ЗМПП је прописано да се на поступак извршења стране кривичне пресуде уз премештај, као виду међународне правне помоћи, примењују одредбе члана 61. став 1,2 и 4. и члана 62. до 64. ЗМПП, док је ставом 2. истог члана закона прописано да изрека пресуде којом се дозвољава извршење стране кривичне пресуде уз премештај садржи и одлуку којом се одобрава премештај осуђеног.

По оцени Врховног суда, а имајући у виду наведене одредбе закона, основано се захтевом указује да је Апелациони суд у Новом Саду супротно одредби члана 62. став 1. ЗМПП, одлуку којом прихвата извршење санкције иностраног суда, уместо у форми пресуде, донео у форми решења, које се као врста одлуке доноси само уколико се замолница одбија. Поред тога, основани су и наводи да је изрека решења Апелационог

суда у Новом Саду Кж-Кре.бр.19/24 од 29.10.2024. године неразумљива, с обзиром да је суд одлучивао у смислу члана 29. став 3. ЗМПП, који се примењује у поступку за изручење, из ког разлога се не може утврдити шта је решењем одлучено, односно о ком виду међународне правне помоћи се ради у конкретном случају, чиме је учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Одредбом члана 61. ЗМПП прописан је поступак у коме суд одлучује о замолници државе молиље за прихватање извршења стране кривичне пресуде. У складу са наведеном одредбом закона, судски поступак се састоји из два дела и то одлучивања о прихватању замолнице и изрицања санкције према домаћем кривичном законодавству. Одредбе о делу који се тиче одлучивања о прихватању замолнице садржане су у члану 61. став 2. до 4., а одредбе о изрицању санкције у члану 62. ЗМПП.

Имајући у виду наведене одредбе закона, одлучивање о прихватању замолнице подразумева испитивање општих и посебних претпоставки за пружање међународне правне помоћи, у ком смислу мишљење о испуњености претпоставки из члана 7. став 1. тачка 4. и 5. и члана 63. тачка 4. ЗМПП даје министарство надлежно за правосуђе, док испуњеност осталих претпоставки за пружање конкретног вида међународне правне помоћи утврђује суд.

Одредбом члана 7. ЗМПП прописане су опште претпоставке за пружање међународне правне помоћи, од којих одредба тачке 1) садржи клаузулу двоструке инкриминације, утолико што је прописано да дело због кога се правна помоћ тражи треба да представља кривично дело по закону Републике Србије, што је предвиђено као услов премештаја осуђеног и чланом 3. став 1. тачка е) Закона о потврђивању Конвенције о трансферу осуђених лица са Додатним протоколом, која је правни основ захтева за трансфер-премештај осуђеног АА.

Законом о потврђивању Конвенције о трансферу осуђених лица са додатним протоколом такође је, у члану 6. Конвенције, прописано да држава издржавања казне, на захтев државе изрицања казне, мора да јој достави, поред осталог, и препис законских одредаба државе издржавања казне из којих произилази да дела или пропусти који су довели до кажњавања у држави изрицања казне, на основу њеног права представљају кривично дело или би то били у случају да су се догодили на њеној територији, као и да држава изрицања казне и држава издржавања казне могу и једна и друга да затраже или добију било који од докумената или изјава из става 1. и 2. или подношења захтева за трансфер или одлуке о прихватању или одбијању трансфера.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 4) ЗМПП је прописано је да замолница, поред осталог, треба да садржи и ознаку кривичног предмета, законски назив кривичног дела, текст одговарајуће одредбе закона и сажет опис чињеничног стања. Иако се одредбе овог члана закона односе на замолницу домаћег органа, уколико замолница иностраног органа по својој садржини није одговарајућа, домаћи правосудни орган може да тражи накнадно достављање допунских података од значаја за оцену испуњености општих и посебних претпоставки за пружање правне помоћи, нарочито имајући у виду да је чланом 6. Закона о потврђивању Конвенције о трансферу осуђених лица са додатним протоколом која је правни основ замолнице, предвиђено да држава изрицања казне треба да достави држави издржавања казне поред овереног преписа пресуде, и законске одредбе које су примењене, као и назнаку о дужини већ издржане казне, укључујући и

обавештења о привременом притвору, опроштају казне, као и сваки други документ везан за издржавање казне.

Одредбом члана 65. ЗМПП прописано је да држављанин Републике Србије који у иностраној држави издржава кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободе може бити премештен у Републику Србију у циљу издржавања кривичне санкције, као и да сагласност за премештај осуђеног даје министар надлежан за правосуђе, а да сагласност може бити ускраћена ако је осуђеном у тренутку подношења молбе преостало да издржи мање од шест месеци кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе.

По оцени Врховног суда, основано је у захтеву указано да је првостепеним и другостепеним решењем учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка, у смислу члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер образложења одлука о одбијању и усвајању замолнице не садрже разлоге у погледу одлучних чињеница које представљају претпоставке за пружање међународне правне помоћи и то да ли кривично дело поводом којег се захтева пружање међународне правне помоћи представља кривично дело по закону Републике Србије у смислу члана 7. став 1. ЗМПП, о чему уз замолницу није приложен текст одговарајуће одредбе закона, нити је у погледу ове одлучне чињенице затражено накнадно достављање допунских података, као ни друге податке од значаја за поступање по замолници за конкретан вид међународне правне помоћи, односно да ли се осуђени АА у тренутку подношења замолнице налазио на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Кечкмету 198.16/2023/24 од 05.04.2023. године, да ли се казна изречена пресудом Основног суда у Кечкмету 12В.593/2022/2 од 28.11.2022. године састоји у лишењу слободе или је у питању условна осуда, с обзиром да из овереног преписа наведене пресуде произилази да суд оптуженог осуђује на казну лишења слободе у трајању од 1 године и на протеривање са територије Мађарске у трајању од 2 године, да се казна лишења слободе извршава у затвору и да суд извршење казне лишења слободе условно обуставља на 2 године, односно да ли је осуђеном у тренутку подношења молбе преостало да издржи мање од шест месеци кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе. Притом, супротно члану 5. став 3. и 4. ЗМПП, комплетна документација која је приложена уз замолницу Министарства правде Мађарске број: ХХ-NBFO/997/2024 од 21.02.2024. године, сачињена је у фотокопији, а превод није оверен од стране судског тумача.

Из наведених разлога, решења Вишег суда у Суботици Пом.Ук2.бр.7/24 од 25.07.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж-Кре бр.19/24 од 29.10.2024. године, донета су супротно цитираним одредбама Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку, што за последицу има и да поводом замолнице Министарства правде Мађарске број: ХХ-NBFO/997/2024 од 21.02.2024. године, одлука суштински и није донета, чиме је повређен закон на штету окривљеног АА, чија је изјава о сагласности са премештајем достављена уз замолницу.

Како су побигјаним правноснажним решењима Вишег суда у Суботици Пом.Ук2.бр.7/24 од 25.07.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж-Кре.бр.19/24 од 29.10.2024. године учињене повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и 69. став 1. и 2. Закона о међународној правној помоћи у

кривичним стварима, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, то је Врховни суд усвојио као основан захтев и, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, укинуо наведена решења и списе предмета вратио Вишем суду у Суботици на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Имајући све наведено у виду, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић